

2.2. Podstawowe zasady turniejowe

Turnieje szachowe w pewnym sensie naśladowują dawne turnieje rycerskie. Oczywiście, ważne było w nich kto został zwycięzcą zarówno każdego pojedynku, jak i całego turnieju. Najważniejsze jednak było honorowe, rycerskie zachowanie, uczciwość i szacunek do przeciwników oraz sędziów. Te same idee przyświecają turniejom szachowym. Liczy się oczywiście chęć zwycięstwa i ambicja, liczy się sportowy wynik. Ale tylko wtedy, jeśli dążymy do niego, zachowując szacunek wobec innych zawodników i sędziów, będących przecież – podobnie jak my – pasjonatami królewskiej gry, naszymi towarzyszami w Szachowej Krainie. Hasło Międzynarodowej Federacji Szachowej brzmi „Jesteśmy jedną rodziną”. Pamiętajcie o tym w kontaktach z innymi zawodnikami na turnieju, pamiętajcie, że jesteśmy jedną szachową rodziną.

Najważniejszą ogólną regułą turniejów szachowych (i nie tylko) jest zasada „fair play”, czyli uczciwej rozgrywki, zdrowej rywalizacji. Dlatego w partiach turniejowych kibice i widzowie nie uczestniczą – mogą się im przyglądać, podziwiać i w myśli analizować ruchy, nie mogą się jednak wtrącać, komentować, w żaden sposób przeszkadzać, interweniować czy podpowiadać. Podobnie sędzia szachowy ma ograniczone możliwości wtrącania się w partię, jest raczej asystentem i rozjemcą zawodników niż arbitrem, który, tak jak w innych sportach, mógłby przerwać jakąś akcję, ponieważ wydaje mu się to słuszne.

